

Aстроложка №1 на България Светлана Тилкова - Алена има толкова интересна житейска съдба, че ако историята ѝ един ден се филмира, със сигурност ще засенчи заплетените турски сериали.

Жената, която знае тайните на звездите и на планетите, е роднината на гениалния Владимир Димитров – Майстора и приятелка на феноменалната Ванга. Израства в семейство на лекари, като непрекъснато слуша разкази

зите им за болките на тялото и на душата. Още като дете проявява ясновидски способности, но запазва дарбата си в дълбока тайна – страхува се, че ѝ се подиграват. Мълчанието на Светла продължава с години

до деня, в който среща Йоно, неин състудент от... Япония. Красивият японец хълтва до уши в нея и я води в Страната на изгряващото слънце, за да я запознае с родата си – до един известни самураи.

Светлана Тилкова – Алена в сензационна изповед за живота си:

ЩЕ СЕ ПРЕРОДЯ ОТНОВО В 23-ТИ ВЕК

ДАНИ
ЗЛАТАНЧЕВА

„С Йоно се знаем от първи курс. Беше започнал да учи ускорено български и в началото на семестъра говореше развален български, което си е огромен успех, имайки предвид, че аз не успях да се справя с японските юероглифи. Той често се шегуваше с моята майка, че ѝ ме заведе в Япония. Тя му отговаряше стипично македонската си прямota, че това няма как да стане, защото никога няма да даде дъщеря си на азиатец, та дори и ако той е половин англичанин (неговата майка беше англичанка). В един момент стигнаха до компромисното решение – две години преди да се дипломира, той да ме заведе на гости, за да видя неговата родина.“

Там срещнах неговия дядо. Когато му подадох ръка, усетих, че започна да чете нещо по лицето ми. Притесних се, още повече че очите му изльвачаха младежки плам, а цялото му лице беше изъкано от малки бръчки. Дядо Осукава категорично ми заяви, че аз съм орисана, колкото и да ми е неприятно, да изучавам астрология“, разказва Алена.

Тя смята, че математиката не е силната ѝ страна, но жадно попива думите на стария японец. В началото дори е уплашена от факта, че подобен вид знания изискват доста изчисления. Дядо Осукава се оказва инатлив и за два

месеца въвежда Светлана в добрите на астрологията. За 24-тия ѝ рожден ден ѝ подарява книги по астрология като подарък. Предвидливо изчаква и изиска от Алена да прегледа първия изготвен от нея личен хороскоп. След като го разглежда внимателно, напуска земния свят, на вършил 92 години.

„Сякаш искаше да се увери, че е намерил достоен заместник на планетата Земя. Няма да го предам, а ѝ вървя по този нов за мен път. Така и сторих и не съжалявам нито за миг. Затова се задръвах много, когато през 2005-а година в България пристигна, както впоследствие разбрах, водещият астролог на Япония, г-жа Теруми Кондо. Заради астрологични аспекти беше решила да празнува своя 50-и рожден ден в България и да се срещне с мен. Теруми Кондо, която е родена в същата година като мен, но в знака на Лъва – противоположния знак на Водолея, се появи, за да даде доказателство, че миналото,

настоящето и бъдещето са неразрывно свързани

разкрива Светлана Тилкова.

Алена бърза да уточни, че никога не е била интимна с Йоно, защото го чувствала като брат. Приятелството им продължило едва 22 години, защото той внезапно загинал в автомобилна катастрофа през 1998 г. На излизане от алеята пред жилището си в Токио в колата му се бълснали челно пияни

младежи. Двете месесета изгорели като факли.

За всичките 22 години дружба Йоно не предал нико веднъж звездобойката, както подобава на истински потомък на стара самурайска фамилия.

Незабравим за нея остава споменът за Непал, където я срещат духовните ѝ учители. Те ѝ предават мъдри знания, защото усетили, че тя знае и чува как расте тревата.

„Величието на планината, картина, която виждах вляво от мен – Джомолунгма в марана, а върхът, огъян от яркото слънце, беше божествена. Малко след това видях близо до мястото, на което стоях, три фигури, които се бяха появили сякаш от нищото. Учудих се, че не съм усетила кога са дошли, и станах, за да ги доближа. Тогава един от мулетарите скочи. Хвана ме за ръката. Започна да ми говори нещо, а очите му хвърляха гневни пламъчета. Преведоха ми, че не бива да ходя при тях, защото те левитират, т.е. душите им са извън тялото и ако ги обезпокоя, ще бъде прекъсната сребърната нишка, която ни свързва с миналите и бъдещите прераждания.“

Все още не знаех, че тези далечни и непознати фигури ще бъдат моите спасители, защото левитацията при мен беше естествено състояние от

Алена и Андрей танцуващи на тазгодишния ѝ рожден ден в НДК

раждането ми и страдах, без да бъда разбирана за какво говоря, когато безконтролно се реех в миналите епохи на нашата планета или в преражданията на хората, които далеч не винаги бяха приятни. Всички седнахме да обядваме, а аз уж хапвам, но очите ми – все в тези 3 фигури са вперени. Колко продължи възiranето, ми е трудно да кажа. На мен ми се стори вечност. В един момент се изправиха, поклониха се на Сънцето и аз попитах как мога да поговоря с тях. Още не бях получила отговор, когато те се приближиха. Бяха облечени с нещо подобно на ямурлуци. Най-възрастният от тях седна до мен, най-напред ме докосна с ръка по челото, а след това взе ръцете ми в своите и започна да говори нещо. Преведоха ми, че иска да остана там, защото има на какво да ме научат и защото чуват как расте тревата. Това беше първата ми незабравима, оставила трайна следа в сърцето ми, среща с моите духовни учители. И понеже често ме питат всеки ли може да отиде там и да намери учители, които да го обучават, трябва да кажа, че аз не съм ги търсила, те ме намериха, а и винаги са ми казвали през годините на обучение при тях, че учителят сам намира ученика, когато ученикът е готов“, разказва Алена.

При връщането си в България животът ѝ вре-

менно влиза в нормалните, злободневни теми. Алена завършва висшето си образование и тръгва да си търси работа. Неин колега я моли да поеме студентите му в Минно-геоложкия институт и тя приема поканата. Преподава на студенти от пограничните български градове, момчета и момичета, постъпили от т.н. Рабфак – работнически факултет, студенти, които влизат не по бал, а заради производствена необходимост от висшисти в техния район.

В една обедна почивка, между две лекции, младата Светлана тръгва за кафе и сандвич от лавката в двора на института. Ужасява се от огромната опашка гладни младежи, доближава първия от тях – току-що излязъл от кашармата първокурсник с още непорасната коса и го моли да ѝ купи храна.

„След часа излязох в коридора и този първокурсник ме чакаше, за да ме покани на кафе. Така се започна с Андрей, моето мъж днес. Въпреки че се опитаха и успяха за известно време да ни разделят и изживяха по един неуспешен брак, съдбата се оказа по-силна от злосторниците. След като се срещнахме за втори път, сме неразделни и щастливи. Да, мога да кажа, че това е той, мъжът на моя живот“, разказва Светлана.

След като се консултира със звездите по въпроса за голямата любов между двамата, установила, че вече 15 пъти са се прераждали на планетата

Земя. И 15 пъти са били заедно. Сегашният им живот е 16-ото им съвместно прераждане. Обитавали са Япония, Америка, Испания, Англия, Германия. Били са брат и сестра, съпрузи, влюбени и обичащи се човешки същества.

„Всеки от нас преди прераждането си във физическо тяло

пребивава в енергийните нива

където има право да спи. Аз съм по-голямата, защото Андрей е решил да поспи повечко във висшите енергийни структури. Добре, че все пак се е събудил след 4 години, а не след 40. Въпреки че сме били орисани да сме заедно, заради тази неголяма разлика във възрастта можехме и да се разминем и да не създадем семейство. Вместо да се прероди през 1952-ра година, той си е поспал до 1959-а. Явно на мнозина е приятно да вървят, че аз, преподавателката с голям стаж във ВУЗ, съм си взела младия студент за съпруг. Аз съм родена на 26 януари 1955 г., а Андрей е роден на 7 май 1959 г. Когато се срещнахме, аз бях на 24 години, а той на 20“, разказва тя.

Алена знае отсега, че следващото ѝ прераждане ще бъде отново на Земята през 23-ти век. Радва се, че тогава ще има възможността да се занимава с нови технологии, за които днес човечеството може само да мечтае.

„Срещнах духовните си учители в Тибет – душите им бяха извън тялото“

С мъжа ми сме имали 16 съвместни прераждания

Алена под портрета на Ванга